

Όχι στη σύγκρουση Εκκλησίας- Πολιτείας- Μητροπολίτης Ιγνάτιος

[/ Επικαιρότητα](#)

Συνέντευξη στην εφημερίδα “Το Βήμα της Κυριακής” παραχώρησε ο Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος, ο οποίος, μεταξύ άλλων, τόνισε, ότι πρέπει να αποφευχθεί η σύγκρουση Εκκλησίας και Πολιτείας. Ακολουθεί η συνέντευξη:

Σεβασμιώτατε, μετά το «κοινό ανακοινωθέν» πρωθυπουργού και Αρχιεπισκόπου γνώστες των εκκλησιαστικών υποστήριζαν ότι «η κρίση των ταυτοτήτων» θα φαίνεται παιδική χαρά μπροστά σε αυτό που έρχεται στην Εκκλησία. Θεωρείτε ότι έχει ξεσπάσει «ιερός πόλεμος» τόσο στο εσωτερικό της Ιεραρχίας όσο και με την Πολιτεία;

Το κοινό ανακοινωθέν Πρωθυπουργού και Αρχιεπισκόπου έχει και θετικά στοιχεία, όπως της αναγνώρισης του χρέους της Πολιτείας έναντι της Εκκλησίας, λόγω της παρουσίας που έχει κατά καιρούς δημεύσει ή αποκτήσει σε τιμή πολύ κατώτερη της πραγματικής. Αυτό, όμως, ήδη η Πολιτεία το αναγνωρίζει στην πράξη από το 1945. Δεν πρόκειται για ένα ιστορικό βήμα αλλά απλώς για την αναγκαία προϋπόθεση, ώστε να μπορέσει η Κυβέρνηση να δικαιολογήσει στους αντικληρικαλιστές για ποιο λόγο, αφού υποστηρίζει τον διαχωρισμό Πολιτείας – Εκκλησίας, θα εξακολουθήσει να πληρώνει τους μισθούς των Κληρικών. Η

κυβέρνηση, με την πρότασή της, προσπαθεί να μιλήσει και να ικανοποιήσει ταυτοχρόνως και εκείνους που σέβονται και αγαπούν την Εκκλησία, αλλά και εκείνους που είναι σταθερά πολέμιοί της. Και με τον «αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ», προσωρινά βέβαια.

Σεβασμιώτατε, γιατί λέτε «προσωρινά»;

Δεν υπάρχει Εκκλησία χωρίς λαό, αλλά και δεν υπάρχει Εκκλησία χωρίς Κληρικούς. Αυτό που μας προτείνει η Κυβέρνηση είναι το πρώτο βήμα ώστε, μετά από λίγα χρόνια, οι Κληρικοί να βρεθούν στην κατάσταση που ήταν πριν το 1945 και η Εκκλησία να αναλάβει τη μισθοδοσία τους χωρίς να πάρει πίσω την περιουσία της, αφού ήδη θα έχει παραιτηθεί οριστικά από κάθε σχετική αξίωση. Πόσο προοδευτικό είναι να σου ζητούν να γυρίσεις στο 1909;

Μα η Κυβέρνηση λέει ότι θα εξασφαλίσει όλα τα δικαιώματα των Κληρικών, απλώς θα αλλάξει ο εργοδότης και δεν θα είναι το Κράτος αλλά η Εκκλησία.

Η Κυβέρνηση προσπαθεί να μας πείσει οικειοθελώς να συνυπογράψουμε 10.000 απολύσεις Κληρικών, για να μπορεί να πει στους Κληρικούς «δεν φταίω εγώ, φταίνε οι Μητροπολίτες σας που νοιάζονται για τα οικόπεδα περισσότερο απ' ό,τι νοιάζονται για σας» και να μπορεί να πει και στους αντικληρικαλιστές «ορίστε, έκανα το πρώτο βήμα, τους έδιωξα από το δημόσιο». Θέλει να ικανοποιήσει και τις δύο πλευρές, γι' αυτό και επιχειρεί να κοροϊδέψει και τις δύο πλευρές. Γιατί δεν δίνει μια καθαρή λύση; Γιατί φτιάχνει πολύπλοκα σχήματα και περίεργες διαδρομές, ώστε τα χρήματα των φορολογουμένων να καταλήγουν πάλι στη μισθοδοσία των Κληρικών, αλλά όχι με ένα τρόπο διαφανή, καθαρό και τίμιο, όπως σήμερα, αλλά μέσα από περίεργες διαδρομές ειδικών ταμείων που θα είναι Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου (ΝΠΙΔ);

Σεβασμιώτατε, τελικά έχει ξεσπάσει «ιερός πόλεμος»;

Κρίσεις τόσο επικίνδυνες όσο αυτή που ακόμα βιώνει η χώρα δεν ξεπερνιούνται με την δημιουργία νέων κρίσεων και μάλιστα θεσμικού και ταυτοτικού χαρακτήρα, όπως θα ήταν μια κρίση μεταξύ της Κυβέρνησης και της Εκκλησίας. Η οδός του διαλόγου είναι πάντοτε προτιμότερη από μια ολοκληρωτική σύγκρουση, όταν έχεις βέβαια την επιλογή. Αυτή την επιλογή, ελπίζουμε να μας την δώσει η Κυβέρνηση. Να μην ξεχνάμε ότι στο κοινό ανακοινωθέν αναφέρεται ότι θα ισχύσει υπό την αίρεση της αποδοχής του από το Υπουργικό Συμβούλιο και την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος. Γιατί η Κυβέρνηση αρνείται να σεβαστεί την ομόφωνη απόφαση της Εκκλησίας της Ελλάδος; Ίσως δεν έχει γίνει κατανοητός ο διαφορετικός χαρακτήρας του Υπουργικού Συμβουλίου και της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος. Το Υπουργικό Συμβούλιο διορίζεται από τον

Πρωθυπουργό, ενώ η Ιερά Σύνοδος αποτελείται από εκλεγμένα μέλη, ο Αρχιεπίσκοπος προεδρεύει ως ίσος προς ίσους και ισχύει η απόφαση της πλειοψηφίας. Η πρώτη αντίδραση της Κυβέρνησης στην ομόφωνη απόφασή μας ήταν να ανακοινώσει ότι θα προχωρήσει μόνη της στη λογική του «αποφασίζομεν και διατάσσομεν». Τότε, γιατί μας ρώτησε; Τώρα, φαίνεται ότι αλλάζει τακτική και ξεκινά έναν διάλογο. Είναι ειλικρινής; Θα φανεί από το αν θα δεχθεί την ομόφωνη θέση της Ιεράς Συνόδου για τη μισθοδοσία των Κληρικών.

Από την απόφαση της Ιεραρχίας και μετά έχουμε ένα μπαράζ «ποσοστών» που δημοσιοποιούνται και από Μητροπολίτες για το πόσοι είναι υπέρ και κατά του Αρχιεπισκόπου. Υπάρχει ζήτημα για τον κ. Ιερώνυμο;

Δεν υπήρξε και δεν υπάρχει κανένα τέτοιο ερώτημα ώστε να χρειαστεί να απαντηθεί. Πρόκειται για μια προσπάθεια να ασχολούμαστε με κουτσομπολιά και όχι με την ουσία του θέματος. Το μόνο ερώτημα που υπήρξε στην Ιεραρχία απαντήθηκε ομόφωνα, διότι σε μια εποχή διχασμών και κρίσης, η Ιεραρχία επιδίωξε με επιμονή να διαφυλαχθεί η αρχή της συνοδικότητας, η πατρική σχέση Αρχιεπισκόπου και Ιεραρχών με τον απλό παπά και την οικογένεια του, που ένιωσε προς στιγμήν να αποφασίζουν κάποιοι γι' αυτόν χωρίς αυτόν. Η επιλογή που έκανε η Κυβέρνηση να πει «διώχνω 10.000 παπάδες για να προσλάβω 10.000 ανέργους», σήμερα αφορά τους παπάδες, αλλά αύριο θα αφορά κάποιους άλλους. Αν υπερισχύσει η αντίληψη ότι για να βρει κάποιος δουλειά, ο δρόμος δεν είναι η ανάπτυξη της οικονομίας αλλά η απόλυση κάποιου που ήδη δουλεύει, τότε πάμε σε μια κατάσταση ζούγκλας. Οι άνεργοι θα βλέπουν ως θανάσιμους εχθρούς τους εργαζόμενους. Είναι μια σκληρή και απάνθρωπη τακτική που εξυπηρετεί όποιον θέλει να εξασφαλίζει φτηνά μεροκάματα και να εκμαυλίζει συνειδήσεις.

Η «κόκκινη γραμμή» στη διαπραγμάτευση Εκκλησίας-Πολιτείας είναι μόνο το καθεστώς των κληρικών;

Η πρώτη «κόκκινη γραμμή» είναι η ανάγκη οι συμφωνίες για τόσο σημαντικά ζητήματα να είναι αποτέλεσμα θεσμικών διαδικασιών, όχι προσωπικών σχέσεων. Είναι σημαντικό να αποφύγουμε μια σύγκρουση μεταξύ Πολιτείας - Εκκλησίας, γιατί θα αφήσει βαθιές πληγές στο λαό μας. Πρέπει να επιδιωχθεί η μέγιστη δυνατή συναίνεση, άρα χρειάζεται χρόνος, ψυχραιμία, όχι αιφνιδιασμοί και έγκαιρη ενημέρωση όλων των θεσμικών παραγόντων, όπως π.χ. των κομμάτων ή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Και, βέβαια, είναι αδιανόητη μια τέτοια συζήτηση χωρίς το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Η δεύτερη «κόκκινη γραμμή» είναι η μισθοδοσία των Κληρικών. Το να έχει πάρει το Κράτος την περιουσία της Εκκλησίας στερώνοντας της την δυνατότητα να μισθοδοτήσει τους κληρικούς της και μετά να της πει, «τώρα πλήρωσε μόνη σου

τους Κληρικούς σου», δεν είναι απλά άδικο, είναι θρησκευτικός διωγμός. Επιμέρους ζητήματα εξορθολογισμού, όπως ο αριθμός των οργανικών θέσεων, μπορούμε, φυσικά, να τα επιλύσουμε, λαμβάνοντας υπόψη και τα εθνικά μας συμφέροντα.

Ποια εθνικά συμφέροντα εννοείτε ότι πρέπει να λάβουμε υπόψη μας;

Η πρόταση της Κυβέρνησης δεν αγνοεί μόνο την Κρήτη και τα Δωδεκάνησα. Οδηγεί στην κατάργηση ενοριών του απόδημου Ελληνισμού στην Ευρώπη όπου υπηρετούν κληρικοί αποσπασμένοι από τις Μητροπόλεις της Ελλάδος. Καταλαβαίνετε τί πλήγμα είναι αυτό για τους αδελφούς μας, που αναγκάστηκαν να ξενιτευτούν, κυνηγημένοι από την κρίση, αλλά και για το Οικουμενικό Πατριαρχείο; Αυτοί οι Έλληνες είναι το ποίμνιό του, καθώς στην Πόλη, εξαιτίας των διωγμών, έμειναν μόνο 2.500. Και ξέρετε και ποιοι και γιατί λένε ότι το Πατριαρχείο δεν έχει ποίμνιο. Χάρη στο υπάρχον καθεστώς μισθοδοσίας το 2012 άρχισαν να δίνονται θέσεις Ιερέων αποκλειστικά για τη Θράκη. Καταλαβαίνετε πόσο σημαντικό είναι να χτυπάει η καμπάνα εκεί ή π.χ. στις Οινούσες; Με την πρόταση της Κυβέρνησης τέτοιες δυνατότητες θα χαθούν οριστικά.

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ (1922)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
Έτος 28 - Αριθ. 67

ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2018
17' Λοσάν, Αυστραλίας μεγάλου, Μερικαίου μεγάλου,
Αυστραλίας 07.16 - Δύση 17.06, Σελών 18 ημερών

Κυριακή γραφείο: Συγγρού 340, Κολόμβος 178 73
© 2018 754.7000, Email: info@tovima.gr
Internet: http://www.tovima.gr

© ΤΟ ΒΗΜΑ
Εκδόματα
ΑΙΤΕΡ ΕΓΓΩ Α.Ε.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
«Δεν γίνεται να
είσαι και με τον
αστυφύλαξ και με
τον χωροφύλαξ»

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
«Δεν γίνεται να
είσαι και με τον
αστυφύλαξ και με
τον χωροφύλαξ»

Οι επόμενες κινήσεις της
Ιεραρχίας μετά την απο-
χώρηση της κυβέρνησης.
Ο Μητροπολίτης Δημη-
τριάδος μιλάει για τον
«δρόμο του διαλόγου»
και θέτει ως «κόκκινη
γραμμή» το θέμα της μι-
σοδοξίας των κληρικών.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ,
ΑΡΧΗ ΠΡΩΤΟΣ, ΣΕΛΙΔΕΣ Α14-15

